

РЕШЕНИЕ

№ 7405

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3747** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 83, ал. 4 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902784207/07.11.2019 г., издаден от П. Г. М., на длъжност гл. инспектор по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 253/14.02.2020 г. на Директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е необосновано и неправилно. Моли се да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е регистрирано по ЗДДС от 24.02.2010 г. на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС.

Установено е при извършени проверки в информационния масив на НАП, че [фирма] има задължения в общ размер на 70 415,84 лв. към 07.11.2019 г., в това число ДДС и корпоративен данък по РА № P-22221815003992-091-001/19.02.2016 г., който е

влязъл в сила.

Изпратено е съобщение на декларирания електронен адрес за кореспонденция: [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) на дружеството на 25.09.2019 г. за уведомяване за възложена проверка за основания за дерегистрация по ЗДДС. Изготвено е Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице с изх. № 222691902014087-1/19.08.2019 г. По повод връчване на искането е извършено посещение на адреса за кореспонденция: [населено място], [улица], при което не е установен контакт с представляващ или пълномощник на дружеството. Извършеното посещение е документирано с Протокол № Кд73, версия Д № 2014087-1/10.09.2019 г., сер. АА № 1628362. Изпратено е и писмо с обратна разписка, която се е върнала с отбелязване, че е получено от единия управител на дружеството Е. Г.. На 01.10.2019 г. в ТД на НАП-С. се е явил другият управител – Б. Г., на която е връчено искането. С вх. № 53-03-3289/10.10.2019 г. чрез деловодството на ТП на НАП-С. са представени писмени обяснения и молба от Б. Г. за удължаване на срока за предоставяне на исканите документи с 30 дни, като са изложени причини от личен характер, касаещи влошаване на отношенията между управителите на дружеството. Към молбата са приложени Решение № 87425/08.04.2019 г. на СРС за производство по глава II то Закона за защита от домашното насилие, Заповед за незабавна защита № 47935/11.10.2018 г., издадена от СРС и Епикриза изх. № 10900/24.09.2015 г. на Е. А. Г., издадена от [фирма]. Във връзка с депозираната молба органът по приходите е издал Решение № 222691902014087-2/11.10.2019 г., с което на основание чл. 25 от ДОПК срокът за представяне на документи по ИПДПОЗЛ изх. № 222691902014087-1/19.08.2019 г. е продължен до 15.10.2019 г., включително. Независимо от дадената възможност към датата на издаване на акта за дерегистрация не са представени никакви документи. За извършените действия е съставен Протокол Кд73, версия Д № 2014087-2/06.11.2019 г. сер. ЛА № 1583073.

Органът по приходите е приел, че е налице хипотезата на чл. 106, ал. 2, т. 2, б „б“ от ЗДДС, във връзка с чл. 176, т. 6 от ЗДДС и е издал Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902784207/07.11.2019 г.

Актът е оспорен по административен ред, като е потвърден с Решение № 253/14.02.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

При така установената фактическа обстановка, съдът правил следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 83, ал. 4 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на обжалвания акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Тъй като дружеството има за адрес по чл. 8 ДОПК такъв в [населено място], [улица], то процесният акт е издаден от компетентен орган - доколкото не е спорно, че издателят на акта е орган по приходите при ТД на НАП - С., компетентна дирекция по чл. 8, т. 3 ДОПК. Оспореното решение също е издадено от компетентен орган – директорът на дирекция ОДОП-С..

Оспореният акт е постановен в писмена форма, като в диспозитивната му част

са изложени фактическите и правни основания, обусловили волеизявлението в съответната разпоредителна част, поради което отговаря на изискванията за форма и съдържание. Неообновано е направеното в жалбата възражение, че липсват мотиви защо е прието, че са налице основания за дерегистрация.

Дружеството е уведомено за административното производство по установяване на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС чрез двамата си управители, като е дадена възможност да се ангажират доказателства и да се депозират писмени обяснения.

При издаването на акта за дерегистрация не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същият е издаден след извършена проверка, възложена с резолюция за извършване на проверка.

Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 1 от ЗДДС прекратяването на регистрация (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит, освен в случаите, когато законът е предвидил друго. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация - чл. 106, ал. 2 от ЗДДС.

В процесния случай, приходният орган е намерил основание за дерегистрация по негова инициатива по чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б", във връзка с чл. 176, т. 6 от ЗДДС – когато лицето не представи или не осигури достъп до издадени или съставени от него оригинални счетоводни документи, изискани от органа по приходите, освен ако документите са загубени или унищожени, за което лицето е уведомило органите по приходите.

Видно от приложените по делото констативни протоколи, от страна на дружеството-жалбоподател не са представени изисканите документи с ИПДПОЗЛ изх. № 222691902014087-1/19.08.2019 г., въпреки че срокът за това е бил удължен по молба на един от управителите на дружеството. По делото не са налице данни документите да са били загубени или унищожени, за което лицето е уведомило органите по приходите. Съдът приема за правилен изводът на административния орган, че е налице хипотезата на чл. 176, т. 6 от ЗДДС, тъй като лицето не е изпълнило задължението си за представяне на съответните документи в определения срок.

В хода на съдебното производство не са оборени направените от приходните органи констатации. Представени са доказателства за образувано изпълнително производство спрямо дружеството, но те не са относими към преценката налице ли е хипотезата на чл. 176, т. 6 от ЗДДС, извършена от административния орган, тъй като не са представени по време на провереното административно производство.

Съгласно чл. 106, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗДДС, регистрацията се прекратява по инициатива на орган по приходите, когато е налице обстоятелство по чл. 176 от ЗДДС, което в случая е безспорно установено.

Съдът съобрази, че при издаването на акт за дерегистрация на някои от основанията, посочени в чл. 176 от ЗДДС органът по приходите действа в условията на оперативна самостоятелност и извършва преценка относно наличието или липсата на необходимост от прекратяване на регистрацията по ЗДДС. Съгласно чл.169 от АПК, във връзка с §2 от ДР на ДОПК, при оспорване на акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали органът разполага с такава оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. След като е безспорно, че в случая органът по приходите разполага с оперативна самостоятелност, то съдът е длъжен да провери дали с

избраната от него възможност се постига целта (съгласно чл.4, ал.2 от АПК), за която законът го е оправомощил да издаде акта и ако тази цел се постига - доколкото са спазени изискванията за съразмерност, регламентирани в чл.6 от АПК.

Съдът приема, че органите по приходите са мотивирали необходимостта от дерегистрация на данъчния субект поради наличието на основанието по чл.176, т. 6 от ЗДДС, която преценка е правилна. Констатираните в хода на проверката и на административното обжалване обстоятелства, а именно: непредставянето на изискваните документи от задълженото лице, във връзка със започналата проверка, обосновано са мотивирали органите по приходите да разпоредят дерегистрацията на дружеството и определя това прекратяване като съобразено с целите на ЗДДС.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991902784207/07.11.2019 г., издаден от П. Г. М., на длъжност гл. инспектор по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 253/14.02.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: